

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P. Š., nar. X., I., B.**, zast. JUDr. A. G., advokátom, Š., B. proti žalovanej: **Ing. E. Š., nar. X., L., B.**, zast. JUDr. R. B., advokátom, P., B., **o zaplatenie 26 356,07 Eur a prísl.**, na dovolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. augusta 2009 č. k. 1 Cob/335/2008-250, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. augusta 2009 č. k. 1 Cob/305/2008-250 **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom rozsudok Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 10. 05. 2007 č. k. 10 Cb/653/2001-191 potvrdil. Žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 507,15 Eur na účet právneho zástupcu.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia súd prvého stupňa rozsudkom zaviazal žalovanú na zaplatenie 794 002,80 Sk istiny spolu so 14% ročným úrokom z omeškania zo sumy 375 243,70 Sk od 21. 05. 2001 do zaplatenia, zo sumy 318 759,10 Sk od 25. 05. 2001 do zaplatenia, zo sumy 100 000,-- Sk od 07. 06. 2001 do zaplatenia a na náhradu trov konania, ktoré vznikli žalobcovi vo výške 168 643,50 Sk titulom nezaplatenia kúpnej ceny za dodaný tovar, vyúčtovanej celkom 3 faktúrami. Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie predmetnými faktúrami, dodacími listami, patriacimi k predmetným faktúram, výdavkovými a príjmovými pokladničnými dokladmi, výpovedami svedkov R. V., K. K., M. M., knihou prijatých faktúr, uznaním časti dlhu zo dňa 07. 05. 2002 a dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu (spoločnosť T., spol. s r. o.) dodal žalovanej tovar – šrot – v cene

1 183 261,80 Sk (podľa predložených dodacích listov), ktorý žalovaná prevzala, cenu však neuhradila v celej výške. Medzi účastníkmi teda došlo k uzavretiu ústnej kúpnej zmluvy, tovar bol žalovanej nesporne dodaný, kúpnu cenu však nezaplatila na základe faktúr v lehote Ich splatnosti. Súd prvého stupňa sa nestotožnil s tvrdením žalovanej, že za dodaný tovar mala žalobcovi zaplatiť až po úhrade ceny vytriedeného šrotu zo strany spoločnosti A., a. s., pretože takúto dohodu nepotvrdil ani jeden z vypočutých svedkov.

Rovnako sa súd prvého stupňa nestotožnil s tvrdením žalovanej, že cenu uvedenú na faktúre č. 20010506/1 vo výške 475 243,70 Sk uhradila v hotovosti. Svoj záver o tejto skutočnosti oprel o vykonané dokazovanie jednak svedeckými výpoveďami svedkov R. V. a K. K., z ktorých vyplynulo, že žiadne finančné čiastky neboli vyplácané priamo svedkovi V. a jednak z knihy prijatých faktúr žalovanej za obdobie od 01. 01. 2001 do 30. 08. 2001, z ktorej vyplynulo, že pri faktúre č. 20010506/1 bola evidovaná len úhrada 1 000 000,-- Sk. V neprospech tvrdenia žalovanej o zaplatení celej faktúry č. 20010506/1 svedčí aj skutočnosť, že po spočítaní úhrad, ktoré podľa tvrdenia žalovanej vykonala i na úhradu predmetnej faktúry, zostáva preplatok 100 000,-- Sk. Dospel tak k záveru, že žalovaná 3 faktúry, ktoré boli predmetom konania, a to faktúra č. 20010506/1 nebola uhradená vo výške 375 243,70 Sk (čiastočne bola uhradená vo výške 100 000,-- Sk), faktúra č. 20010510/3 nebola uhradená vo výške 318 759,10 Sk (čiastočne bola uhradená vo výške 90 000,-- Sk) a faktúra č. 20010523/1 nebola uhradená vo výške 100 000,-- Sk (čiastočne bola uhradená vo výške 199 259,-- Sk), preto žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu. O úrokoch z omeškania súd rozhodol podľa ust. § 369 ods. 1, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka podľa splatnosti jednotlivých faktúr, keď dobu omeškania mal preukázanú z knihy prijatých faktúr, predloženej žalovanou s tým, že žalovaná inú dohodu o ich splatnosti nepreukázala.

Podľa názoru odvolacieho súdu, ktorý sa s výrokom napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa stotožnil, sa súd prvého stupňa náležite zaoberal a vyrovnal s predloženými dokladmi, najmä príslušnými výdavkovými pokladničnými dokladmi, ktoré vyhotovovala žalovaná a príjmovými pokladničnými dokladmi vyhotovenými žalobcom. Zistil, že pri faktúre č. 20010506/1 bol žalobcom vystavený príjmový doklad na sumu 100 000,-- Sk, žalovanou bol vystavený výdavkový doklad na sumu 100 000,-- Sk. Na zvyšok sumy predložila žalovaná príjmový doklad vystavený žalobcom na sumu 475 243,70 Sk, nebol však

žalovanou na túto sumu vystavený výdavkový doklad. O tom, že uvedená faktúra nebola uhradená v celej výške, svedčia výpovede svedkov V. a K. Rovnako z knihy prijatých faktúr vyplýva skutočnosť, že uvedené faktúry neboli v období do 31. 07. 2001 uhradené v celom rozsahu .

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, s ktorým sa splnomocnený advokát stotožnil.

Odvolaciemu súdu vytýka, že neprihliadol na jej námietky v odvolaní, že neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a že dospel na základe ním vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V závere podania tvrdí zaujatosť sudkyne, ktorá vec rozhodovala na súde prvého stupňa a svoj názor vyvodila z okolností, že sudkyňa vôbec neskúmala skutočnosť, že počas 12-ročnej existencie firmy M. plnila všetky finančné záväzky, zamestnávala ľudí a nebyť zopár dohodnutých žalobcov, mohla existovať a zamestnávať ľudí dodnes.

V merite veci opisuje históriu vzniku a fungovania firmy, založenej manželom, ktorú prevzala po jeho smrti. Spomína neobjasnené krádeže, rozkrádanie. Spochybňuje pravdivosť vyjadrení svedkov p. K. a p. M.

Právny zástupca dovolateľky svoje stotožnenie sa s dovolaním žalovanej ničím nedoplnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 10a ods. 1 O. s. p. preskúmal dovolanie predovšetkým zo zreteľa jeho prípustnosti v zmysle ust. § 236 až § 238 O. s. p. a jednomyselne zistil, že prípustné nie je.

Dovolací súd konštatoval, že v preskúvanom prípade nejde o dovolanie prípustné podľa § 238 ods. 1, 2 alebo 3 O. s. p., pretože odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého

stupňa, pričom sa v svojom rozhodnutí neodchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu, vysloveného v tejto veci, pretože vo veci samej dovolací súd ešte nerozhodol a dovolací súd ani vo veci nepripustil dovolanie proti svojmu rozsudku z dôvodu, že dospel k názoru, že ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd ďalej konštatoval, že dovolateľka, ani jej právny zástupca prípustnosť dovolania vo veci o žiadne ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku neopreli.

Z uvedených dôvodov dovolací súd skúmal prípustnosť dovolacieho podľa ust. § 237 O. s. p.

Podľa § 237 O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania.
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný.
- Í) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Po zistení, že prípustnosť dovolania nie je daná podľa citovaného písmena a, b, c, d, e, a g § 237 O. s. p., dovolací súd zameral pozornosť na danosť prípustnosti dovolania podľa citovaného písm. f/ § 237 O. s. p., teda, či sa žalovanej postupom odvolacieho súdu neodňala možnosť konať pre súdom, čo je aj častejším dôvodom domáhania sa prípustnosti dovolania v prípade neexistencie dôvodov v zmysle ust. § 238 a § 239 O. s. p.

Zo spisu dovolací súd zistil, že odvolací súd rozhodol vo veci na základe odvolania žalovanej napadnutým rozsudkom jeho vyhlásením dňa 20. 09. 2009, teda bez nariadenia pojednávania. Zo spisu ďalej vyplýva (č. l. 219), že súd prvého stupňa vyzval žalovanú, aby sa v lehote 10 dní písomne vyjadrila, či v zmysle § 209a ods. 1 O. s. p. súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

Krajský súd v Bratislave ďalej listom zo dňa 21. 07. 2009 vyzval žalovanú, či trvá na náhrade doterajších trov konania a ak na nich trvá, aby ich špecifikovala v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Súčasne poukázal na možnosť súdu rozhodnúť vo veci aj bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a priložil aj vyjadrenie žalobcu k jej odvolaniu. Žalovaná výzvu prevzala dňa 10. 08. 2009.

Z uvedeného treba konštatovať, že dovolateľka mala možnosť a dostatok času uvážiť skutočnosť, že odvolací súd rozhodne o jej odvolaní bez nariadenia pojednávania, že nielen odvolací súd, ale aj súd prvého stupňa ju upozornili na prípadnú aplikáciu ust. § 214 ods. 2. Z tohto konštatovania nevyhnutne vyplýva záver, že odvolací súd svojím postupom nijako neodňal žalovanej možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Pokiaľ dovolateľka v závere svojho podania namieta zaujatosť sudkyne, ktorá vec rozhodovala v konaní na súde prvého stupňa, dovolací súd uvádza, že žalovaná mala zákonnú možnosť vzniesť námietku podľa § 15a O. s. p. v konaní na súde prvého stupňa, čo neurobila, hoci bola zastúpená splnomocneným advokátom. Námietku sudcu, ktorý rozhodoval vec v konaní na súde prvého stupňa, svedčí o neobjektívnosti tejto námietky. Dovolateľka vidí zaujatosť v tom, že súd neskúmal vôbec skutočnosť, že počas 12 rokov existencie firmy žalovanej si táto plnila svoje finančné záväzky a zamestnávala ľudí.

Podľa § 14 O. s. p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Dovolateľkyna námietka zaujatosti nespĺňa náležitosti ust. § 14 a nasl. O. s. p.

Dovolateľka nevzala do úvahy skutočnosť, že súd koná a rozhoduje o žalobnom návrhu na základe vyjadrení účastníkov konania, že účastníci konania sú podľa § 120 O. s. p. povinní označiť dôvody na preukázanie svojich tvrdení a súd tieto dôkazy hodnotí v súlade s ust. § 132 O. s. p. V zmysle týchto ustanovení, nie je súd oprávnený a povinný skúmať, či si účastníci plnili iné finančné záväzky, než záväzok uplatnený žalobou, ani či účastníci zamestnávali ľudí v pracovnom pomere.

Podľa § 2 O. s. p. v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, uskutočňujú výkon rozhodnutí, ktoré neboli splnené dobrovoľne, a dbajú pri tom na to, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb.

Postup súdov v tomto konaní vo všeobecnosti upravuje ust. § 6, podľa ktorého v konaní postupuje súd v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná.

Dovolací súd konštatoval, že aj postup súdu prvého stupňa bol plne v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku. Súd na návrh žalovanej vypočul aj svedkov p. K. a p. M. na pojednávaní dňa 27. 01. 2007 v prítomnosti žalovanej a jej právneho zástupcu. Po výpovedi svedka p. K. žalovaná nemala ďalšie otázky na svedka, rovnako ich nemal po výpovedi svedka p. M. V zápisnici sa tiež uvádza, že táto spochybňuje výpoveď p. K., pretože žalovanej bolo doručené uznesenie o zastavení trestného stíhania voči nej, pričom žalovaná sa domnieva, že trestné oznámenie na ňu podal p. K. z dôvodu nevyplatenia odstupného.

Na pojednávaní dňa 10. 05. 2007 po poučení súdom podľa § 120 ods. 4 O. s. p. právny zástupca žalovanej založil do spisu svoju písomnú záverečnú reč zo dňa 10. 05. 2007, ktorej obsah predniesla na súde po vyhlásení dokazovania za skončené, vyhlásil napadnutý rozsudok.

Dovolací súd tiež konštatoval, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa je plne v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Uvádza sa v ňom, čoho sa žalobca domáha a z akých dôvodov, na základe čoho vstúpil do konania namiesto pôvodného žalobcu P. Š., ako sa vo veci vyjadrila žalovaná, ktoré skutočnosti považoval súd za preukázané a ktoré nie a prečo, o ktoré právne ustanovenia oprel svoje rozhodnutie a akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov a aplikáciu príslušných ustanovení zákona.

Na tomto základe dovolací súd dovolanie žalovanej podľa § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. b/ a c/ O. s. p. odmietol.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 22. novembra 2011

JUDr. Štefan Šatka, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová